

Geen onschuldig hoestje!

De eerste kuurtjes

Na de zomervakantie ging ik met mijn zoon-tje Floris naar de huisarts. Hij hoestte al een tijdje en 's avonds had hij vaak koorts. Hij wilde ook niet eten en klaagde over zijn buik. Kortom, hij zat gewoon helemaal niet lekker in zijn vel.

De huisarts vroeg van alles, maar daar kwamen we niet veel verder mee. We waren niet in het buitenland geweest of bij dierentuinen, en we hebben ook geen huisdieren. Floris is meestal ook gewoon goed gezond. Wat kinderziektes, verder heeft hij eigenlijk nooit iets gehad.

De huisarts luisterde naar zijn longen en hoorde daarbij kennelijk iets wat niet klopte. Hij schreef daarom een antibioticumkuur voor. Dat leek me wel een goed idee, want Floris voelde zich al zo lang niet lekker. Bij de apotheek kregen we een klein flesje¹ mee, dat al na vier dagen op was. Mijn man vertrouwde het niet, dus die belde de huisarts dat hij vond dat de kuur wel wat erg kort was geweest en dat Floris weliswaar geen koorts meer had gehad, maar verder nog niet was opgeknapt. Die antibioticumkuur werd toen verlengd.

Een stapje verder

De week daarna was ook die kuur op. Maar Floris bleef soms hoesten, zag nog steeds bleekjes en was wat hangerig. Hij wilde zelfs niet buiten spelen met zijn vriendjes en klaagde voortdurend dat hij moe was. Dat is toch niet normaal voor een kind van 9?! Ook bleef hij slecht eten. Onze huisarts was met vakantie, dus we kwamen bij een van de andere huisartsen in de praktijk terecht. Die hoorde nog steeds iets bij de longen en schreef een zwaardere kuur voor. Er zat hetzelfde medicijn in met nog iets eraan toegevoegd.² Die kuur hielp ook al niet veel. Het enige wat we er eigenlijk van merkten, was dat Floris nu ook nog rode plekken op zijn huid kreeg. Die jeukten flink, dus kreeg hij anti-jeuktabletten.

Ik ging me steeds meer zorgen maken. Van mijn vrolijke, ondeugende jongetje was niet veel meer over. Hij werd hartstikke mager en het leek wel of hij nergens meer zin in had, nergens meer van genoot. Ik ging hem steeds meer verwennen, ook om hem wat extra calorieën te laten binnenkrijgen, maar zelfs een ijsje leek hij minder lekker te vinden dan vroeger.

Naar de kinderarts

Toen onze eigen huisarts terug was van vakantie, ging ik weer met Floris bij hem langs. Nu liet hij bloedonderzoek doen en

Foto: Shutterstock/Peter Polak

een longfoto maken. Twee dagen later belde hij op: er zat een ontsteking in het bloed en op de foto was een flinke longontsteking te zien. Hij stuurde ons door naar de kinderarts. Die deed ook weer bloedonderzoek en gaf weer een andere soort penicilline. Gelukkig knapte Floris nu vrij snel op. Hij ging weer eten, was niet meer zo moe. Na een paar dagen ging hij opeens uit zichzelf weer buiten spelen. Ik heb toen gehuild van opluchting, zo blij was ik dat hij eindelijk weer een beetje energie leek te krijgen. Een paar weken later was Floris weer helemaal de oude.

Was dat nou nodig?

Bij de laatste controle vroeg ik de kinderarts of al die kuren nou nodig waren geweest. Zij vertelde dat de longontsteking van Floris was veroorzaakt door een verwekker die niet reageert op de antibiotica van de huisarts. Ze zei dat die bacterie niet zo vaak voorkomt en dat huisartsen er daarom niet veel mee te maken hebben. Ook zei ze dat de huisarts het middel van eerste keuze had voor-

geschreven en dat het een logische stap was geweest. Alleen dat middel met die lange naam was niet zo'n goed idee geweest. Maar zij als kinderartsen zien de bacterie die de longontsteking had veroorzaakt wel vaker, dus die wisten precies welk middel ze moesten voorschrijven.³

Blijkbaar zijn er grote verschillen in antibiotica, dat heb ik nooit geweten. Het belangrijkste is in elk geval dat Floris helemaal is opgeknapt, al heeft dat wel even geduurd!

1 Navraag bij de betreffende huisarts leerde dat dit amoxicilline is geweest.

2 Nu werd amoxicilline-clavulaanzuur voorgeschreven.

3 De verwekker was mycoplasma; volgens de standaard veroorzaakt deze ongeveer 8% van de pneumonieën. Azithromycine bleek effectief.

H&W nodigt bij elke nieuwe standaard een patiënt uit om over zijn ervaringen te vertellen.